

Sygn. akt I C 1190/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bulkowski

Protokolant: stażysta Jakub Korzeniewski

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa P. (...) z siedzibą we W.

przeciwko W. B.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Tomasz Bulkowski

Sygn. akt I C 1190/17

UZASADNIENIE

P. (...) z siedzibą we W. w dniu 27 marca 2017 r. złożył pozew przeciwko pozwanej W. B. domagając się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 30893,81 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzona kwota wynika z umowy bankowej łączącej pozwaną z (...) Bank (...) S.A., od którego powód nabył wierzytelność w drodze cesji.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Podniosła zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 listopada 2008 roku pozwana zawarła z S. A. z siedzibą w P. umowę kredytu konsolidacyjnego i odnawialnego nr (...). Kwota kredytu konsolidacyjnego przeznaczonego na spłatę długów wynosiła 16690,18 zł. Kwota ta miała być spłacona w 60 równych ratach annuitetowych. Limit kredytowy w ramach kredytu odnawialnego wynosił 7000 zł, przy czym pozwana złożyła dyspozycję wypłaty kwoty 6800 zł, którą również miała spłacić w 60 równych ratach annuitetowych.

(niesporne, umowa §1 i §2 pkt 1 oraz załącznik k.26 - 28)

Pozwana nie spłaciła w terminie przekazanej jej kwoty.

(bezsporne)

Dnia 19 maja 2016 roku (...) Bank (...) S.A. w W. zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności na mocy której na powoda została przeniesiona wierzytelność wynikająca z umowy zawartej 14 listopada 2008 roku.

(okoliczność niesporna)

W dniu 21 marca 2017r. powód wystawił wyciąg z K. (...) nr (...), z którego wynika, że zadłużenie pozwanej wynosi 30893,81 zł.

(wyciąg k. 9)

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez powoda, albowiem ich prawdziwość nie była kwestionowana.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

W przedmiotowej sprawie powód nie wykazał nabycia wierzytelności w stosunku do pozwanej wynikającej z umowy łączącej pozwaną z S. A. z siedzibą w P..

Pozwana wnosila o oddalenie powództwa, podniosła też zarzut przedawnienia. Powód chcąc skutecznie dochodzić roszczenia na podstawie umowy pożyczki zawartej przez pozwaną dnia 14.11.2008r. powinien przede wszystkim wykazać, że nabył wierzytelność. Powód na potwierdzenie powyższego dołączył umowę zawartą z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., natomiast pozwana umowę pożyczki zawarła z innym podmiotem, to jest S. A. z siedzibą w P.. Powód w żaden sposób nie wykazał, że jego kontrahent nabył wcześniej wierzytelność wynikającą z umowy zawartej z pozwaną. Nie powoływał się nawet na powyższe w uzasadnieniu pozwu. Nie wynika to również nawet z treści umowy przelewu wierzytelności.

Uwzględniając powyższe stwierdzić trzeba, że powód nie wykazał legitymacji czynnej do dochodzenia przeciwko pozwanej wierzytelności wynikającej z umowy zawartej przez nią 14.11.2008r. Analiza materiału dowodowego zaoferowanego przez powoda, reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika, nie potwierdziła, aby podmiotowi, z którym zawarł umowę przelewu wierzytelności przysługiwało jakiekolwiek roszczenie przeciwko stronie pozwanej.

Powód na zasadzie art.6k.c. dochodząc zapłaty od pozwanej z tytułu umowy kredytu/pożyczki zobowiązany był udowodnić, że pozwany zawarł z jego poprzednikiem prawnym taką umowę, udowodnić jaka kwota kredytu/pożyczki została przekazana pozwanemu oraz, że w ogóle została przekazana. Powód żadnej z tych okoliczności nie udowodnił, co skutkowało musiałoby oddaleniem powództwa.

Powództwo podlegałoby jednak oddaleniu nawet w razie wykazania przez powoda legitymacji czynnej, a to z uwagi na podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia, który należałoby uznać za zasadny.

Zgodnie z brzmieniem art. 117 § 1 kc z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu.

Art. 118 kc wskazuje zaś, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Zgodnie z art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Roszczenie dochodzone przez powoda niewątpliwie związane było z prowadzoną przez Bank działalnością gospodarczą, a zatem termin przedawnienia tego roszczenia wynosił 3 lata.

Mając zaś na uwadze fakt, że umowa pożyczki została zawarta 14 listopada 2008 r. na 60 miesięcznych rat i wobec braku informacji o wypowiedzeniu umowy, przyjąć należałoby, że roszczenie stało się wymagalne najpóźniej z końcem listopada 2013r., tj. w terminie płatności ostatniej raty pożyczki. Przedawnienie roszczenia nastąpiło zatem z końcem listopada 2016r. Z uwagi na to, że pozew został złożony 27 marca 2017 r., zarzut przedawnienia, w okolicznościach

niniejszej sprawy, okazałby się zasadny. Na podstawie art. 117 § 2 pozwanej przysługiwałoby uprawnienie do uchylenia się od zaspokojenia powoda, co też skutecznie uczyniła.

Roszczenie dochodzone przez powoda w chwili złożenia pozwu do tutejszego Sądu było już przedawnione i z uwagi na zgłoszony zarzut przedawnienia stosownie do postanowień art. 117 § 2 kc podlegałoby oddaleniu także wówczas gdyby wykazane zostało skuteczne nabycie wierzytelności przez powoda.

SSR Tomasz Bulkowski